

Oba chlapci z ní byli trochu nervózní. Navzdory své štědrosti, byl její přístup k humoru legendární. Brogh se postavil na nohy a třel si bolavý zadek, zatímco Fluffy vítězně zaštěkal.

„Lanniel je kultivovaná vesnice, jasně?“ vynadala jim Hermeline. „Jsme komunita. Podporujeme se, pomáháme si, i když jeden druhého nemáme v lásce... možná právě ještě víc, když se nemusíme.“

„Ano. Hermeline,“ zabreptali chlapci.

„Takže mě dobře poslouchejte. Pokud vás zase najdu, jak se perete jako praso-zombie, které někdo polechtal na rypáku, osobně vám to pořádně vytmavím. A to teprve něco zažijete. Je vám to jasné? Broghu tebe se to týká také.“

Všichni tři chlapci přikýkli na souhlas, že Hermeline rozumí.

„Teď pojď se mnou, Frigieli,“ nařídila starší dáma a chlapec za ní bez odmlouvání klopýtal.

„Ach ty dnešní děti...“ vydechla Hermeline, která si to velkými kroky směřovala domů. „Za mých mladých časů jsme byli hodnější. Nedělala jsem blbosti jako vy.“

Frigiel neodpověděl, ačkoliv byl přesvědčen, že se děti dříve také handrkovali. Rozhodně nechtěl ještě víc rozčítit svou starou přítelkyni.

„Dobrá, dnes večeríš u mě, můj milý,“ oznámila mu. „Bude pštosí ragú.“

„Ou, super,“ vyjádřil s nadšením Frigiel, který zrovna tohle jídlo zbožňoval a zároveň byl hladový. „Jen to musím říct dědečkovi...“

Hermeline se zastavila před velkým řetězem.